

Reisebrev fra University of Limerick Ollscoil Luimnigh

Der elven Shannon møter tidevannet ligger King John's Castle og vitner om at byen Limerick vest i Irland har en lang bosetningshistorie. Medregnet sammenvokste forsteder har byen i dag i underkant av 100 000 innbyggere og er republikkens tredje største, etter Dublin og Cork. Ved å følge elva oppover ca. fire-fem kilometer kommer en til universitetsområdet, vakkert beliggende der forstad grenser mot tradisjonelt irsk landsbrukslandskap.

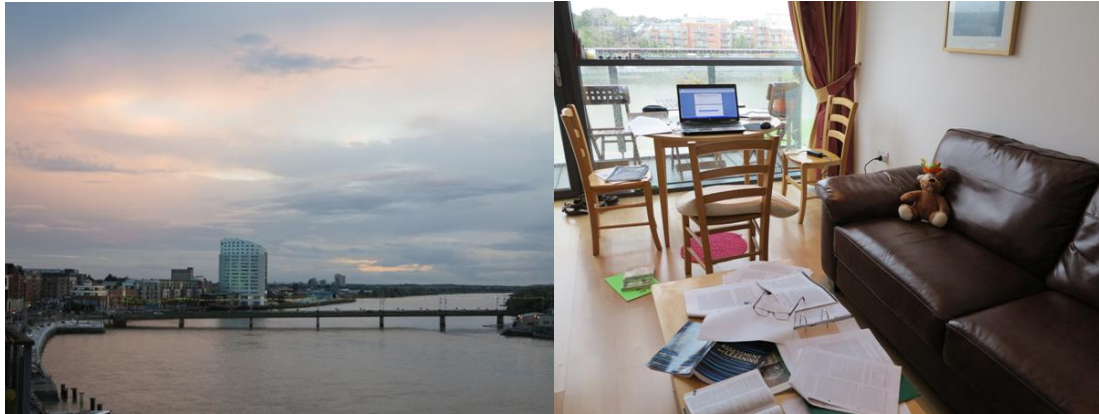
Fra aldri å ha vært i Irland før kom jeg hit som «visiting scholar» i slutten av mai. Allerede etter et par dager undertegnet jeg 6 mnd. kontrakt for en toromsleilighet med balkong ut mot Shannonelva og utsikt til King John's Castle. Veldig fornøyd! To soverom var vesentlig, da jeg er så heldig og dele store deler av oppholdet med min kone Mari og vår sønn på 14 år. Siden leiligheten ligger i bysentrum nyter jeg også privilegiet av daglig å sykle til og fra Universitetet langs en bilfri og naturskjønn «riverwalk». Hadde planer om å kjøpe meg en sykkel, men da jeg tilfeldig nevnte dette i en hilsepåprat etter to dager ved universitetet, viste det seg at Brigitte Moody hadde en sykkel stående etter en tidligere utenlandsk masterstudent. Den kunne jeg få låne et halvår. Ikke værst!

From Left: 1) Part of my daily bike-path to University, and the bike which I got to borrow from Brigitte, a dance pedagogue who also has contact with Norway through the Erasmus Mundus Master in Adapted Physical Activity (EMMAPA). 2) Pupils in physical education class kayaking on the river Shannon.

City Centre i Limerick er oversiktlig og relativt velholdt. Men du skal ikke gå mange stegene ut av gågater og områder for shopping og moderne kafeliv før bakgatefølelse og forfall setter seg i magen.

Likevel, for den som har lest Frank McCourts (pulitzerprisvinnende) roman «Angela's Ashes» med handling fra Limerick (Norsk tittel: Engelen på det sjuende trinn), er fattigdommen der beskrevet et langt skritt unna. Fra slutten av 1990-åra og fram til siste krakk i Euro-sonen var Irland i formidabel fornyingsperiode preget av vekst og optimisme. Limerick intet unntak. Tilnavn som «stab-city» og beryktet kriminalitet tilhører fortiden & byen skilter nå med eget Frank McCourt museum som prøver å vise hvordan «det den gang var». Siden forfatteren nevnt i NAFOLSammenheng, bør kanskje hans tredje (og minst kjente) bok også nevnes: Den heter «Læreren» og handler om McCourts tilbakeblikk på over 25 år som, ja, nettopp: lærer, i New York.

From left: 1) Shannon Bridge and the City, looking south from the balcony of our apartment. 2) Improvised workplace at 'home' with beautiful view of the River Shannon.

Universitetet i Limerick, «Ollscoil Luimnigh» på gælisk, eller «irish» som det kalles lokalt, er tospråklig. «Irish» og engelsk er i utgangspunktet likestilt, men all undervisning bortsett fra helt spesielle kurs foregår på engelsk. Om det irske samfunnet ellers har sine sendrekte sider, var alt klappet og klart for meg ved ankomst universitetet. Kontorplass, PC ferdig oppsatt med brukerkode, nøkler og bibliotektilgang var ordnet. De er vant til besøkende og hele universitetsmiljøet har sterkt innslag av utenlandske studenter. Jeg har hatt den spennende glede av å dele kontor med Said, som er fra Egypt og arbeider med post-doc innenfor Sport Psychology, og Cenk, som er gjest fra Tyrkia hvor han var med og skrev siste læreplan for kroppsøving og til daglig arbeider med «physical education teacher education (PETE)». At det i tillegg er to «visiting scholars» fra USA, Kevin og Mizzy, som også er her for å utveksle erfaringer rundt PETE, gjør at jeg føler jeg har kommet til en skikkelig smeltedigel for kroppsøvingslærerutdanningsforskning.

Universitetsområdet er velpleid og preget av moderne arkitektur, noe «rike onkler» i Amerika har bidratt til sterkt til. *Department of Physical Education and Sport Sciences*, hvor jeg altså er gjest, holder til i et eget bygg, «also called the PESS-building», med to haller, en turn-/dancesal, forskningslaboratorier, en kantine, forelesningssaler, studierom og kontorer. Fra at det først var en artikkel i *Assessment in Education* fra 2010 av Ann MacPhail og John Halbert, med fokus på «vurdering FOR læring» i kroppsøving, som dro min oppmerksomhet i retning Limerick, kan jeg nå bekrefte at stedsvalget har svart til forventningene. Juli og august var relativt stille, men etter semesteroppstart har jeg fått mulighet til å delta i PETE studentenes emne på «Curriculum og assessment» og jeg får litt etter litt innblikk i et relativt formelt organisert og forskeraktivt miljø innenfor feltet Physical Education, et miljø som inkluderer flere velrennomerte forskere. Ut over min hovedkontakt, Ann MacPhail, som jeg arbeider sammen med om skriving av to artikler, vil jeg

spesielt trekke fram Deborah Tannehill og Mary O'Sullivan, som begge i en kvinnealder vært med å farge forskningslandskapet innenfor Physical Education.

From left: 1) Visiting Scholar learn a lot by discussing with physical education teacher education students about their “scheme of work” for teaching practice in schools. 2) ‘Bodily and movement interactions’ can be argued to be at the core of the physical education subject, so that’s probably why a visiting scholar from Norway is allowed to lift Ann MacPhail, Head of Department of Physical Education and Sport Sciences, in front of class.

«Den grønne ø» er spennende stappet med historie, religion og gamle minnesmerker, og med et halvår her hadde vi satt oss som mål også å bli kjent med denne delen av Irland. Når juni og juli bød et sommerlig shortsvær som irske aviser gikk tilbake ca. 20 år å finne maken til, ble det mange minnesrike utflukter. Vi har vandret i gatene i Cork, Dublin og Belfast. Hørt pubsang og sett ‘riverdance’, oppsøkt gamle kultsteder med ruiner og forunderlige trær, sovet i stallbygningene til et middelalderslott og sett solnedgang ute ved Cliffs of Moher. I juli leide vi bil i 10 dager og kjørte en rundtur nordover, inkludert Nord-Irland, hvor skillene mellom ‘protestants’ og ‘catholics’ fortsatt uttrykkes mer tydelig enn i republikken, kanskje mer talende benevnt som ‘unionists’ og ‘nationalists’. Høsten har vært dramatisk roligere, ikke minst fordi 14-åringen brakk et bein i foten på handballtrening og endte med 6 uker i gips. Med stipendiatens skriveplaner som utgangspunkt er det kanskje treffende å kalle det et «hendelig uhell».

From left: 1) The little family outside the chapel at Croagh Patrick. 2) Giant’s Causeway: a spectacular geological phenomenon up north. 3) Newgrange: a passage tomb or sun temple much older than the pyramids.

Uansett; det er først og fremst hverdagene og hverdagslivet, det vi er med på daglig eller ukentlig og de tilhørende møtene med andre som lever her, som jeg føler setter dypest spor. Enten det er på universitetet, rundt bordet på White House' poetry theatre, i badstua eller med en kaffekopp på Milk Market er de fleste interessert i oss og vårt syn på Irland, samtidig som de gjerne diskuterer samfunnsaktuelle saker om legalisering av abort, barnehagesystem, konservatisme og utfordringer med arbeidsløshet og alkohol. Hvordan de snakker om egen matkultur og oppslutning rundt (ukjente) idretter som Hurling og Gælisk fotball viser en stolthet over det lokale og «irske». Limerick er i tillegg en Rugby-by, laget 'Munster' har fungert som en katalysator mellom ulike 'klasser' i samfunnet, og på hjemmekampdager koker det i sentrumsgryta. Limerick er i bebyggelse preget av å ha vært en industriby, mindre tradisjonsromantisk enn f. eks. Galway, men kanskje nettopp derfor også mindre turistifisert. Opplevelsen av å tilhøre Limerick hverdagen er genuin. Men kanskje hadde det vært slik uansett hvor i Irland vi hadde bodd, for irene oppleves svært vennlige og, i følge husets sønn «ekstremt høflige» - han har registret at han sier «sorry» lenge før han får tenkt seg om.

From left: 1) Entertainment at University Campus Community Day. 2) Saturday at the Milk Market, one of the oldest markets run in Ireland.

Trær og luft forteller at høsten er kommet til Irland, kalenderen viser medio oktober 2014 og jeg har under to måneder igjen av mitt halvår som «visiting scholar» ved University of Limerick. Det har gitt verdifulle og spennende erfaringer, og vært utbytterikt både faglig og språklig. Stor takk til NAFOL og Norges idrettshøgskole, spesielt ved Seksjon for kroppsøving og pedagogikk, for hjelp og støtte til å gjennomføre forskningsoppholdet. Hilser til alle med et merkevareinspirert forsøk på limerick:

A doctoral student from Norway
Struggled with English but got away
Drinking pints of Guinness
'Education, it is!'
The student snuffled from Limerick bay

Vennlig NAFOLsk hilsen
Petter Erik Leirhaug

